

2019 m. kovas

MOKYKIMĖS IŠ MEDŽIŲ – „KAS SVARBIAU: PRAEITIS AR ATEITIS?“

1. Pažiūrėkime temą pristatantį filmuką.
2. Susipažinkime su mėnesio tema (galima panaudoti pateiktas skaidres):
 - a) Biblijoje Jėzus mini, kad galime pasimokyti iš paukščių, lauko lelijų. Popiežius Pranciškus mums priminė, kad galime mokytis iš medžių, ragindamas nepamiršti savo šaknų. Medžiai auga jau 370 milijonų metų. Kodėl jie taip ilgai išgyveno ir ko mes iš jų galėtume pasimokyti? Nesvarbu, ar jie auga blaškomi vėjo, ar uolų viršūnėse, miesto betono tuneliuose, – medžiai moka išgyventi net ir ten, kur sąlygos yra labai nepalankios. Biblijoje naudojamas medžių pavyzdys, kai kalbama apie dvasinio gyvenimo pagrindus. Pirmojoje psalmėje, 3 eilutėje, skaitome „Jis yra lyg medis, pasodintas prie tekančio vandens, duodantis vaisių laikui atėjus, tas, kurio lapai nevysta. Ką tik daro, jam sekasi.“ Kitoje Šventojo Rašto vietoje vėl kalbama, kad **geras medis negali duoti blogų vaisių, o netikęs gerų**. Vasario 5 dieną popiežius Pranciškus Abu Dabi stadione sakė, jog tie, kurie gyvena pagal Jėzų, gali išvalyti pasaulį. **Jie yra tarsi medis, kuris netgi dykvietėje kasdien sugeria užterštą orą ir suteikia atgal deguonį**. „Linkiu jums taip gyventi, tvirtai įsišaknyti Jėzuje ir dalytis gerumu su visais aplinkiniais. Jūsų bendruomenės tebūna taikos oazės“, – kalbėjo popiežius. Medžio šaknys taip pat simbolizuoja tikėjimą, kuris mus nuteisina. Viltis yra kaip atžala, kuri mus pratęsia ir išplečia, o mus išstobulinanti meilė yra tarsi vaisius (plg. 1 Kor 13). Šaknies ir atžalos esmė yra vaisius. Šaknys susietos su tikėjimu, istorijos – bendros Izraelio ir Bažnyčios, mūsų tautos, taip pat ir mūsų asmeninės šeimos bei mano paties istorijos atsiminimu. Visi šie istoriniai sluoksniai atskleidžia mano tapatybę. Izraelitai tikėjimą perdavė iš kartos į kartą. Dievas jiems įsakė švęsti šventes, prisiminti savo ir Dievo istoriją. Girdime Dievą daug kartų sakant: „Prisimink! Nepamiršk!“ Taip pat Jėzus: „Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs“ (Jn 14, 26).
 - b) Kartais mes kenčiame nuo dvasinės amnezijos, nuo dvasinių užmarščių, tartum žmogus po avarijos, kuris nežino kad jis yra praradęs savo tapatybę. **Mūsų šaknys atskleidžia Dievo darbą pasaulyje, mūsų šalyje, mūsų šeimoje ir mūsų asmeniniame gyvenime**. Popiežius kartais paprašo žmonių užrašyti savo asmenines istorijas, kad jie geriau pamatytų Dievo darbą savo gyvenime. Jis pakvietė mus, lietuvius, nepamiršti savo šaknų, savo krikščionybės ir savo tautos šaknų. Palaima, kad šaknys gali augti taip, jog medis žydėtų ir duotų vaisių. „Šitai VIEŠPATS kalbino: „Stokitės ant kryžkelių ir pasižvalgykite! Pasiklauskite senovės takų, kur yra geras kelias? Eikite juo ir rasite sau ramybę. Bet jie atsakė: 'Juo mes neisime!'“ (Jer 6, 16) Labai svarbu prisiminti praeitį, nes tai padės mums nepamiršti, kas mes esame. Tik praeities istorijos, kurios dalis esame, prisiminimas padės mums kurti ateitį. Pašvęstojo gyvenimo metais Popiežius Pranciškus kvietė **„su dėkingumu žvelgti į praeitį, su aistra į dabartį ir su viltimi į ateitį“**.
 - c) Kartais, žiūrėdami į savo šeimą, galime pajusti, kad neturime tokios stiprios ir didžios istorijos. Kartais mūsų šeimos istorija yra tarsi vamzdynas sename name. Jis duoda mums vandens, bet nėra tobulas, laša, sienos šlampa. Vis dėlto jis visą laiką leido mums juo naudotis, ir mes nemirėme iš troškulio. Pažvelgę į save, taip pat suprantame, kad esame netobuli, o tai, ką perdavėme kitiems, taip pat nėra tobula. Reikia mus išgydyti ir apie tai liudyti kitai kartai. Jėzus atėjo į pasaulį gydyti, išrauti mummyse esančių nuodėmės šaknų, išgydyti nuo gimtosios nuodėmės. **Gydyti iš dalies reiškia ir „atkurti“**. **Jėzus mus atkūrė „iš šaknų“ ir išsiuntė su savo mokymu, savo doktrina, kuri yra gydymo doktrina** (plg. 2019 m. vasario 7 d. popiežiaus Pranciškaus homilija). Popiežius nori padėti mums suprasti, kad Viešpats pažadina savo žmones, kiekvienam laikui tinkamus žmones, jo žingsniai matomi istorijoje iki šiandienos.

3. Apmąstykite popiežius Pranciškaus kalbą ištraukas:

- a) *O jūs, jaunesnieji, kai patiriate mažų, drąsą atimančių nusivylimų ir užsisklendę savyje linkstate į elgseną bei užsiėmimus, nesuderinamus su jūsų pasišventimu, ieškokite savo šaknų ir žvelkite į kelią, kurį nuėjo vyresnieji <...>. Mokinių bendruomenė gali veiksmingiau semtis ištvėrėms tuomet, kai geba – kaip tas Rašto aiškintojas – integruoti tai, kas nauja ir sena (plg. Mt 13, 52), ir kai sąmoningai supranta, kad išgyventa istorija yra tarsi medžio šaknys, dėl kurių jis gali augti ir skleistis. (Kunigams, pašvęstiesiems, seminaristams Kauno arkikatedroje 2018 m. rugsėjo 23 d.)*
- b) *Esame krikščionys ir norime siekti šventumo. Siekite šventumo pradėdami nuo susitikimo ir bendrystės su kitais žmonėmis, būkite dėmesingi jų poreikiams (plg. ten pat, 146). Mūsų tikroji tapatybė yra susijusi su priklausymu tautai. Nėra nei „laboratorinės“, nei „distiliuotos“, nei „grynakraujės“ tapatybės – tokių nėra. Yra keliavimo kartu, kovojimo kartu, mylėjimo kartu tapatybė. Yra priklausymo šeimai, tautai tapatybė. Yra tapatybė, kuri tau suteikia meilę, švelnumą, rūpinimąsi kitais. Tapatybė, kuri duoda jėgų kovoti ir kartu švelnumo paglostyti. Kiekvienas pažįstame grožį ir nuovargį – gražu, kai jaunimas pavargsta, tai ženklas, kad jie dirba, – o dažnai net ir skausmą dėl priklausymo tautai, jūs tai žinote. Čia įleidusi šaknis mūsų tapatybė, mes nesame žmonės be šaknų. **Mes nesame žmonės be šaknų!** <...> Norėčiau jums pasakyti, <...> kad neužmirštumėte savo tautos šaknų. Prisiminkite praeitį, pakalbinkite senolius – nėra nuobodu kalbėtis su vyresnio amžiaus žmonėmis. Eikite pas senolius ir paprašykite, kad jie jums papasakotų apie jūsų tautos šaknis, džiaugsmus, kentėjimus ir vertybes. Šitaip, sėdamiesi iš savo šaknų, vesite pirmyn savo tautą, savo tautos istoriją siekdami didesnių vaisių. Brangus jaunime, jei norite, kad jūsų tauta būtų didi ir laisva, prisiminkite savo šaknis ir veskite tautą pirmyn. Labai jums dėkoju! (Jaunimui Vilniaus Katedros aikštėje 2018 m. rugsėjo 22 d.)*
- c) *Nežinome, kas bus rytoj, tačiau žinome, kad kiekviena karta privalo puoselėti ją subrandinusių „sielą“, padėjusių kiekvieną akistatą su skausmu ar neteisybe paversti galimybe. Tik taip šaknys, padėjusios subrandinti vaisius, kuriais mėgaujamės šiandien, išliks gyvybingos ir sveikos. O ši tauta iš tiesų turi tvirtą „sielą“, kuri jai padėjo nepalūžti ir nuolat kurti! Štai Jūsų himno eilutė: „Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia“, kad drąsiai žvelgtų į akis dabarčiai. (Susitikime S. Daukanto aikštėje 2018 m. rugsėjo 22 d.)*
- d) Apmąstykite **Šventąjį Raštą** (iš Evangelijos pagal Matą 7, 15–21):
Sergėkitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai. Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus. Geras medis negali duoti blogų vaisių, o netikęs gerų. Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių. Ne kiekvienas, kuris man šaukia: 'Viešpatie, Viešpatie!', įeis į Dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią.
- e) Apmąstykite asmeniškai arba grupelėje pasidalykite **šiais klausimais**:
- Pasidalykite, kokie Jūsų šeimos istorijos įvykiai padarė įtaką jūsų tikėjimo istorijai. Prisiminkite žmones, kurių dėka Dievas atėjo į jūsų gyvenimą.
 - Kokias savo, savo šeimos ar tautos praeities žaizdas norėtumėte atnešti Jėzui išgydyti, kad būtume „atkurti iš šaknų“?
 - Kokios mūsų šeimos, bendruomenės, parapijos praeities žaizdos neleidžia duoti gerų vaisių?

4. Turėdami galimybę pasižiūrėkime **vaizdo įrašą**: vysk. Robert Baron „Siuntėjas“ (su lietuviškais titrais)
5. **Melskimės** popiežiaus ir arkivyskupijos vyskupijos intencijomis kovo mėnesiui, užbaikime susitikimą malda.
6. **Paklausykime Jeremy Ridil atliekamos giesmės** „Visas dėmesys“ arba pagiedokime kartu.
7. Norėdami pasigilinti į šią temą asmeniškai **paskaitykime**:
 - a. Neal Lozano „Išlaisvintas“, 2015, Katalikų pasaulio leidiniai;
 - b. Sergio Rubin. Francesca Ambrogetti. Popiežius Pranciškus. Pokalbiai su Jorge Bergoglio, Katalikų pasaulio leidiniai, 2013.
 - c. Arkivyskupo Liongino Virbalo homilija „Laisvė – kad kurtume gera“, 2019 m vasario 16 d. Kauno Prisikėlimo bazilikoje: <https://kaunoarkivyskupija.lt/index.php?id=348&nid=6662>